

[Lisbet Hindsgaul.]

nem Aarene har præsteret, har paa mangfoldige Omraader vist, at ordnede økonomiske Forhold maa være paakrævede. Derfor er jeg ogsaa meget tilfreds med, at den højtærede Undervisningsminister saa resolut har fremsat et Lovforslag herom.

Jeg har altid glædet mig over, at der eksisterede disse dygtigt ledede Kursus, hvortil unge Mennesker — og ogsaa ældre Mennesker, hvilket jeg sympatiserer med — kan søge hen og erhverve de Kundskaber, der er nødvendige for en Studentereksamen. Jeg mener, at mangen en ung Mand og Kvindes Skæbne gennem disse Kursus er blevet ført i den rigtige Retning, idet de derved har fundet Udvej for at fortsætte de Studier, som af forskellige Grunde er blevet afbrudt; og den Studentereksamen, man erhverver sig gennem de bestaaende Kursus, er sikkert ikke mindre lødig eller mindre betydende end den, der er Afslutningen paa Gymnasieundervisningen.

Jeg synes derfor, at det er rimeligt, at de til disse Kursus knyttede Lærere undergives de samme Lønnings- og Pensionsforhold som Statsskolernes Lærpersonale. Jeg kan ogsaa i Forbindelse hermed ganske tiltræde Bemærkningerne angaaende Raadighedsbeløbet, der er anført i den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning.

Hvad angaar et 3-aarigt Aftengymnasium, er jeg overmaade interesseret heri. Jeg har forstaaet, at et saadant Kursus kan besøges af Mennesker, der er optaget af Erhvervsarbejde og kun kan hellige sig Studierne om Aftenen. Jeg ser derfor med Glæde og Taknemmelighed hen til det forberedende Arbejde, der her skal gøres, og haaber, at den højtærede Undervisningsminister vil tage denne Tanke op, saa den kan blive til Virkelighed jo før jo hellere.

Jeg skal med disse korte Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Anna Westergaard: Gennem denne Lov lægges der en stabiliserende Ramme om Institutionen „Private statsanerkendte Studentereksamenskursus“, ogsaa og ikke mindst rent økonomisk; der gennemføres en Forbedring og større Sikring af Kaarene for det Lærpersonale, der virker ved disse Kursus, og endelig opnaas en Stabilisering af Fripladsordningen. Udviklingen specielt paa det lønmæssige Omraade inden for Stat og Kommune har medført, at det, hvis man ønsker disse Institutioner opretholdt, er blevet nødvendigt fra det offentliges Side at gøre en Indsats til Støtte for de Virksomheder, der

ad privat Vej uddanner til Studentereksamen. Spørgsmaalet bliver da, om man ønsker en Videreførelse af saadan Virksomhed, et Spørgsmaal, som vi fra vor Side besvarer med et ubetinget Ja, først og fremmest af Hensyn til de Elever, der af en eller anden Grund — som oftest vel økonomisk — ikke har kunnet gaa den ordinære Vej til Studentereksamen, nemlig gennem Gymnasieskolerne, men som i en mere fremrykket Alder er blevet saaledes stillet, at de er i Stand til at følge deres Evner og Lyst til at læse videre. Denne Opgave løses først og fremmest af de private Kursus, og det er efter hele vort Syn paa Uddannelsesproblemet allerede af denne Grund absolut rigtigt, at Systemet med disse Kursus opretholdes og eventuelt udvides.

De Betingelser, der stilles, og de Kontrolforanstaltninger, der skal gennemføres, synes os rimelige og tilstrækkelige, og med Hensyn til dem skal jeg kun gøre enkelte Bemærkninger.

Den første gælder Fripladserne. Om disse angives i § 2 h, at mindst 30 pCt. af et Beløb, svarende til fuldt Kontingent for samtlige Elever, skal anvendes til Fripladser. Der siges ikke i de i øvrigt meget fyldige og interessante Bemærkninger til Lovforslaget noget nærmere om disse Fripladser, men man kan vel gaa ud fra, at hel eller delvis Friplads ikke gives paa den Maade, at den f. Eks. ydes det første Aar og derefter, hvis Eleven da er egnet til at fortsætte, fratages Eleven — altsaa, at en engang opnaaet Friplads normalt følger Eleven gennem hele Kursustiden, saa Eleven ikke ligesom shanghaies ind i Undervisningen for derefter næste Aar at blive stillet over for Udgifter, han eller hun ikke er indstillet paa. En saadan Fremgangsmaade kunde ogsaa fremkalde en kunstig Forøgelse af det gennemsnitlige Elevantal med mange lavt betalende paa 1ste Hold og noget færre, men økonomisk overanstrengte Elever paa 2det Hold.

I denne Forbindelse vil jeg gerne bemærke, at man vel kan forudsætte, at Udgifterne til Opvarmning af Kursuslokalerne fremtidig vil blive Eleverne uvedkommende.

En Lettelse for disse Elever, af hvilke mange gør et tappert og beundringsværdigt Arbejde, vilde det ogsaa være, om de kunde faa Tilladelse — her i København og mulig ogsaa i andre Byer under tilsvarende Forhold — til at laane Bøger i de kommunale Bogudlaan for Statsskoleelever. Dette forudsætter naturligvis Anvendelse af de samme Lærebøger paa de private Kursus, men derved vilde næppe tabes noget væsentligt.

Til Slut vil jeg nævne Spørgsmaalet om